

भक्त्यानेषु हृदि चावतते प्रगाढं ।
नाम्ने रुचिर्भवति तं भिषजो विकारं,
भक्तोपघातमिह पञ्चविधं वदन्ति” ॥

इति सञ्चतः । अलङ्कारशास्त्रोक्तदशविधस्मर-
दशामध्ये परिगणितो वस्तुवैराग्यरूपः स्मरदशा-
विशेषः, यथा साहित्यदर्पणे,—

“अज्ञेयसौकुल्यं तापः प्राकृता जज्ञताऽरुचिः ।
अरुचिर्वस्तुवैराग्यं सर्व्वचाराग्रिता हृतिः” ॥

अरुजः, पुं, (रुजति, रुज् + क, नञ्समासः) आर-
ग्नघट्टः । इति राजनिर्घण्टः ॥ सौदासि इति
भाषा । (खनामख्यातदानवविशेषः ।

“प्रकादोऽश्वशिराः कुम्भः संक्रादो गगनप्रियः ।
अनुक्रादो हरिचरो वराहः संहरोऽरुजः” ॥

इति हरिवंशे ।)

अरुखं, स्त्री, (रु + उगन् ।) कुङ्कुमं । सिन्दूरः । इति
राजनिर्घण्टः ॥

अरुखः, पुं, (रु + उगन् ।) सूर्यसारथिः । स तु
विनतापुत्रः गरुडज्येष्ठभ्राता च । तत्पर्यायः ।
रुसूतः २ अनुरः ३ काश्रपिः ४ गरुडायजः ५
सूर्यः । अरुखः । अरुखरागः । ईश्वररत्नवर्णः ।
इत्यमरः । सन्धाररागः । शब्दरहितः । कपिल-
वर्णः । कुलभेदः । अरुखगुणविशिष्टः तु वाच्य-
लिङ्गः । इति मेदिनी ॥ पुद्गागुलः । गुडः ।
इति राजनिर्घण्टः । (कपिलवर्णयुक्तः । कृष्ण-
मिश्रितरत्नवर्णविशिष्टः ।

“कपोताङ्गाखणो धूमो दृश्यते विमलाम्बरे” ।

इति रामायणे ।)

अरुखकमलं, स्त्री, (कृष्णसर्पइत्यादिवत् । नित्यकर्म-
धारयः) रक्तोत्पलं । इति राजनिर्घण्टः ॥

अरुखलोचनः, पुं, (अरुखे रक्ते लोचने यस्य सः) ।
पारावतः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अरुखसारथिः, पुं, (अरुखः गरुडायजः सारथिर्यस्य
सः) । सूर्यः । इति हेमचन्द्रः ॥

अरुखा, स्त्री, (अरुख + स्त्रियां टाप्) अतिविधा ।
श्यामा । मञ्जिष्ठा । त्रिभुता । इति मेदिनी ॥
इन्द्रवारुणी । गुग्गा । इति राजनिर्घण्टः ॥ सुहि-
तिका । इति रत्नमाला ॥

अरुखात्मजः, पुं, (अरुखस्य आत्मजः, वञ्छिततत्पुरुषः) ।
जटायुपत्नी । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अरुखावरजः, पुं, (अरुखस्य अवरजः वञ्छिततत्पुरुषः) ।
गरुडः । इति हेमचन्द्रः ॥
“अरुखावरजं श्रीमानाहरोह रणे हरिः ।
सुवर्णं खेन वपुषा सुपर्णं खेचरोत्तमम्” ॥
इति हरिवंशे ।)

अरुखोदयः, पुं, (अरुखस्य बाणादित्यस्य उदयो यत्र
सः) । सूर्योदयात् पूर्वे सुहृत्तदयकालः । यथा,—
“वतसो घटिकाः प्रातररुखोदय उच्यते ।
यतीनां खानकाणोऽयं गङ्गाभः सदृशः सूरतः” ॥
इति ब्रह्मवैवर्तपुराणं । (यदुक्तं,—
“रजनीशेषयामस्य शेषार्द्धमरुखोदयः” । इति ।
“हृन् प्रशंसत्यजं यो वण्टाताडोऽरुखोदये” ।
इति मनुः ।)

अरुखोदयसप्तमी, स्त्री, (अरुखोदयकाले पुण्य-
विशेषजनिका या सप्तमी) । माघशुक्लसप्तमी ।
माकरी सप्तमी । यथा । भविष्ये ।

“सूर्यग्रहणतुल्या हि शुक्ला माघस्य सप्तमी ।

अरुखोदयवेलायां तस्यां खानं महाफलं ॥

माघे मासि सिते पक्षे सप्तमी कोटिभास्करा ।

दद्यात् खानार्घदानाभ्यामायुरारोग्यसम्पदः ॥

अरुखोदयवेलायां शुक्ला माघस्य सप्तमी ।

गङ्गायां यदि लभ्येत सूर्यग्रहणैः समा” ॥

कोटिभास्करा कोटिसप्तमीतुल्या । सूर्यग्रहण-
फलं खानजं सन्निहिते बुद्धिरन्तरङ्गा इति

न्यायात् । तेन बज्रशतसूर्यग्रहणकालीनगङ्गा-
खानजन्यफलसमफलप्राप्तिः फलमत्र ज्ञेयं । अत्र

बज्रशतसूर्यग्रहाणां प्रत्येकाधिकरणतासंसर्गे-
खानव्यात् कालानां खानानां तत्फलानामपि बज्र-

शतत्वं लभ्यते । अतो नाप्रसिद्धिः ॥ * ॥ पूर्वा-
सप्तम्यां पूर्वार्धपर्य्येचरुखोदयकाले सप्तमी तत्र

पूर्वर्द्धने तत्काले खानं ।

“वतसो घटिकाः प्रातररुखोदय उच्यते ।

यतीनां खानकाणोऽयं गङ्गाभः सदृशः सूरतः ॥

त्रियामां रजनीं प्राज्ञस्त्वह्नाद्यन्तचतुष्टयं ।

नाडीनां तदुभे सन्ध्ये दिवसाद्यन्तसंज्ञिते” ॥

इति कालमाधवीयष्टतब्रह्मवैवर्तसंज्ञिते ।

इति कालमाधवीयष्टतब्रह्मवैवर्तसंज्ञिते ।

इति कालमाधवीयष्टतब्रह्मवैवर्तसंज्ञिते ।

इति कालमाधवीयष्टतब्रह्मवैवर्तसंज्ञिते ।

इति कालमाधवीयष्टतब्रह्मवैवर्तसंज्ञिते ।

इति कालमाधवीयष्टतब्रह्मवैवर्तसंज्ञिते ।

इति कालमाधवीयष्टतब्रह्मवैवर्तसंज्ञिते ।

इति कालमाधवीयष्टतब्रह्मवैवर्तसंज्ञिते ।

इति कालमाधवीयष्टतब्रह्मवैवर्तसंज्ञिते ।

इति कालमाधवीयष्टतब्रह्मवैवर्तसंज्ञिते ।

इति कालमाधवीयष्टतब्रह्मवैवर्तसंज्ञिते ।

इति कालमाधवीयष्टतब्रह्मवैवर्तसंज्ञिते ।

इति कालमाधवीयष्टतब्रह्मवैवर्तसंज्ञिते ।

इति कालमाधवीयष्टतब्रह्मवैवर्तसंज्ञिते ।

इति कालमाधवीयष्टतब्रह्मवैवर्तसंज्ञिते ।

इति कालमाधवीयष्टतब्रह्मवैवर्तसंज्ञिते ।

इति कालमाधवीयष्टतब्रह्मवैवर्तसंज्ञिते ।

इति कालमाधवीयष्टतब्रह्मवैवर्तसंज्ञिते ।

इति कालमाधवीयष्टतब्रह्मवैवर्तसंज्ञिते ।

इति कालमाधवीयष्टतब्रह्मवैवर्तसंज्ञिते ।

इति कालमाधवीयष्टतब्रह्मवैवर्तसंज्ञिते ।

इति कालमाधवीयष्टतब्रह्मवैवर्तसंज्ञिते ।

इति कालमाधवीयष्टतब्रह्मवैवर्तसंज्ञिते ।

इति कालमाधवीयष्टतब्रह्मवैवर्तसंज्ञिते ।

इति कालमाधवीयष्टतब्रह्मवैवर्तसंज्ञिते ।

इति कालमाधवीयष्टतब्रह्मवैवर्तसंज्ञिते ।

इति कालमाधवीयष्टतब्रह्मवैवर्तसंज्ञिते ।

इति कालमाधवीयष्टतब्रह्मवैवर्तसंज्ञिते ।

इति कालमाधवीयष्टतब्रह्मवैवर्तसंज्ञिते ।

इति कालमाधवीयष्टतब्रह्मवैवर्तसंज्ञिते ।

इति कालमाधवीयष्टतब्रह्मवैवर्तसंज्ञिते ।

इति कालमाधवीयष्टतब्रह्मवैवर्तसंज्ञिते ।

इति कालमाधवीयष्टतब्रह्मवैवर्तसंज्ञिते ।

इति कालमाधवीयष्टतब्रह्मवैवर्तसंज्ञिते ।

इति कालमाधवीयष्टतब्रह्मवैवर्तसंज्ञिते ।

इति मनुवचनेनैकदाजखाननिषेधात् ।

“धर्म्मविघ्नाचरेत् खानमाङ्गिकश्च पुनः पुनः” ॥

इति मनुवचनाच्च । अतएव नान्दीमुखप्रकरण-

शेषे प्रधानानामपि कान्यानां तत्तद्देशकाल-

विहितानां तन्त्रेणैव सिद्धिरिति आह्वयिता-

मणिः । निष्कामविष्णुप्रीतिकामयोः सुतरां सङ्ग-

दनुष्ठानं । गुणतारतम्यात् फलतारतम्यं इति

न्यायेन फलं बोध्यं । तत्तु इत्युच्चीरगुडादिमाधुर्य-

भेदवन्निर्द्दुमशब्दः ।

“प्रधानानरेऽपि कान्यास्ये रवौ आङ्गं प्रशस्यत ।

कान्यागते पञ्चमे तु विशेषेणैव कारयेत्” ॥

इति हेमाद्रिधृतादित्यपुराणोक्तवत् । एतद्वचन-

प्रागङ्गं कार्त्तिकमलमासाब्दविषयं ।

“देशकालाश्रमत्तेनयदाढमनोगुणाः ।

सुहृत्प्रसाधि दानस्य फलतिशयहेतवः” ॥

इति ब्रह्मपुराणोक्तवच्च ॥ * ॥ तीर्थभेदे त्वेकदापि

नानाखानं ।

“विशुद्धिविषये प्राप्ते पञ्चतीर्थी विधानतः” ।

इति ब्रह्मपुराणादिवचनात् । “तीर्थभेदे तन्त्र-

प्रसङ्गयोरसम्भवाच्च” । अतएव गङ्गावाक्यावली-

तीर्थचिन्तामण्योः । यत्तु प्रयगे व्यह्वाने क्रोडी-

कृतेऽपि माघसप्तमीखानादावसाधारणसङ्कल्पेन

पुनस्तथैव प्रातःखानाचरणं तदयुक्तं तदा सङ्कत्-

खानस्यैव विहितत्वात् । अन्यथा तत्तत्सङ्कल्प-

कामनायां तदानन्त्यापत्तेरित्युक्तं ॥ * ॥ खाने

परिपाटीमाह कृतककल्पनतायां विष्णुः । सप्त-

वदरपत्राणि सप्तार्कपत्राणि च शिरसि निधाय ।

“यद्यज्जन्ममृतं पापं मया सप्तसु जन्मसु ।

तन्मे रोकश्च शोकश्च माकरी हन्तु सप्तमी” ॥

इत्युक्तार्थं खानादितिशेषः । रोकं क्रिञ्च । तिथि-

ज्ञातस्य पौर्णमास्यन्तमासाङ्ककलात् माकरीपदं

मकरार्करव्यञ्जनामासीयतिथिपरं ।

“तिथिज्ञेयं च कृष्णादिं व्रते शुक्लादिमेव च ।

विवाहादौ च सौरादिमासं ज्ञात्वा विनिर्दिशेत्” ॥

इति ब्रह्मपुराणान्मन्तरादित्येन तथा युक्त-

त्वाच्च । यथा मत्स्यपुराणे ।

“यस्मान्मन्वन्तरादौ तु रथमापुर्द्दिवाकराः ।

माघमासस्य सप्तम्यां तस्मात् सा रथसप्तमी ॥

अरुखोदयवेलायां तस्यां खानं महाफलं” ।

अतएव नारसिंहे रथ्याख्यायामित्युक्तं । यथा,—

“महानवम्यां दादश्यां भरण्यामपि चैव हि ।

तथात्तयवतीयायां शिष्यान्नाध्यापयेदुदुषः ॥

माघमासे तु सप्तम्यां रथ्याख्यायान्तु वर्जयेत्” ।

दादश्यां श्रयणोत्थानदादश्यां । भरण्यां भृक्षभञ्ज-

प्रातभरण्यामिति कल्पतरुः । अत्र महानवम्यादि-

साहचर्यान्नामन्त्रं प्रतीयते । अतएव चतुर्दश-

मन्वन्तरादिगणने ज्ञापि न राष्ट्रकुलः । यथा ।

भविष्यमत्स्ययोः ।

“अथयुक् शुक्लनवमी दादशी कार्त्तिकी तथा ।

हृतीया चैत्रमासस्य तथा भाद्रपदस्य च ॥

फागुनस्याप्यमावास्या मौषसेकादशी तथा ।

आषाढस्यापि दशमी तथा माघस्य सप्तमी ॥